

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton /Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 098593 21 Kž
Novi Travnik, 10.09.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarele Porić, kao predsjednice vijeća, Zuhdije Ćosić i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.K. zbog krivičnog djela Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, radi donošenja odluke po žalbi kantonalnog tužioca u Travniku broj T06 0 KTŽ 0027496 20 od 15.06.2021. godine koja je izjavljena na presudu Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 K 098593 21 K od 31.05.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj u prisustvu branioca optuženog A.K., advokata Senada Hadžiabdić iz Bugojna, a u odsustvu uredno obaviještenih stranaka, dana 10.09.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužioca u Travniku odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 098593 21 K od 31.05.2021.godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 098593 21 K od 31.05.2021. godine, optuženi A.K., oslobođen je od optužbe, radi izvršenja krivičnog djela Ugrožavanje sigurnosti iz člana 183. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično opisano u izreci te presude, sukladno članu 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH). Istom presudom, po članu 203. stav 1. ZKP FBiH, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a po članu 212. stav 4. ZKP FBiH oštećeni H.A., s imovinskopravnim zahtjevom upućen je na parnicu.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je izjavio kantonalni tužilac u Travniku (u daljem dijelu: tužilac) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba uvaži pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, u kojoj nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na izjavljenu žalbu podnesen je od strane optuženog preko njegova branioca Senada Hadžiabdić, advokata iz Bugojna, kojim su osporeni žalbeni prigovori, s prijedlogom da se izjavljena žalba tužioca odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda, u kojem je traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Na sjednici vijeća ovog suda održanoj u skladu sa članom 319. stav 1. i 2. ZKP FBiH, u prisustvu branioca optuženog A.K., advokata Senada Hadžiabdić iz Bugojna, a u odsustvu uredno obaviještenih stranaka, prisutni branilac je u svemu ostao kod pismeno podnesenog odgovora na izjavljenu žalbu tužioca, koji je usmeno i obrazložio.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu člana 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka u žalbi tužioca se citiraju odredbe člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, te izreka pobijane presude, nakon čega se u osnovi tvrdi da izvedeni dokazi nisu pravilno cijenjani, čime žalba želi da kaže da dokazi nisu cijenjani sukladno članu 296. stav 2. ZKP FBiH, pa se dalje navodi da iskaz svjedoka E.A. sližbene osobe PU Bugojno i Izvještaj BH Telecoma potvrđuju postupanje optuženog na način na koji se tereti.

Nasuprot tome, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nisu učinjene navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, jer pobijana presuda, sadrži svoje temeljne razloge i zaključke u pogledu učešća i krivnje optuženog, a posebno i za one okolnosti na koje se posebno ukazuje žalbom tužioca, pri čemu to obrazloženje sadrži razloge i navode kojima se prvostepeni sud rukovodio pri donošenju svojih zaključaka, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud. Prilikom donošenja pobijane presude, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je sve izvedene dokaze cijenio sukladno članu 296. stav 2. ZKP FBiH, a po principu slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP FBiH. Svi ovi razlozi koji se tiču ocjene izvedenih dokaza, pa i iskaz svjedoka E.A., kao i materijalni dokazi na koje se ukazuje izjavljenom žalbom, ne predstavljaju bitnu povredu odredaba krivičnog postupka već spadaju u domet činjenične osnove pobijane presude o čemu će se ovaj sud kasnije izjasniti u razlozima o osnovanosti prigovora koji se odnose na taj žalbeni osnov. Zbog toga ovaj sud zaključuje da pobijanom presudom nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, na koju se neosnovano ukazuje izjavljenom žalbom tužioca, pa žalba u tom pravcu je ocjenjena neosnovanom, koja kao takva i nije mogla biti uvažena od strane ovog suda.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe tužioca, upućeni pravilnosti i potpunosti činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

Žalbenim prigovorima tužioca u tom pravcu, u osnovi se tvrdi, da provedenim dokazima je utvrđeno da je optuženi A.K. postupio na opisani način na koji se tereti optužbom da to proizilazi iz iskaza svjedoka E.A. i Izvještaja BH Telecoma, te iskaza svjedoka H.A. i materijalnih dokaza koji se nalaze u spisu.

Ocjenjujući osnovanost žalbenih prigovora, u pogledu analize i ocjene dokaza, kako to tvrdi žalba tužioca, ovaj sud nalazi da je, prema stanju spisa, prvostepeni sud pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno izveo zaključak da na nesumnjiv način nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo, na način kako ga tereti optužba. Naime, pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi zaključuje, da nitko od saslušanih svjedoka, pa ni E.A., nje izričito potvrdio da je prijeteće poruke

oštećenom H.A., na opisani način u izreci pobijane presude, uputio upravo optuženi A.K., a niti to proizlazi iz spomenutog Izvještaja BH Telecom, kako to žalba tužioca paušalno tvrdi ne konkretizujući razloge iz kojih bih proizišao takav zaključak. Pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi zaključuje da uvidom u Microsoft excel tabele listinga koje je dostavio BH Telecom, a što je potvrdio i svjedok E.A., nesporno je utvrđeno da su dana 12.07.2020. godine u 17:50:38 iz mjesta Karadže, općina Bugojno, upućene navedene prijeteće poruke na navedeni mobitel oštećenog H.A. 3 SMS poruke nepoznatog sadržaja, te da je IMEI broj tog broja ... - IMEI 358178033049030 što odgovara vremenu sa slika 4. i 5. mobitela H.A. Za dan 13.07.2020. godine na listingu je vidljivo da je poruka poslana u 15,05 što također odgovara fotografiji broj 5. sačinjene fotodokumentacije, na kojim porukama kao pošiljalac njihov je napisan D.A. Međutim, pobijana presuda zaključuje da optuženi A.K. živi u mjestu G. B., pri čemu se istraga nije usmjerila na mjesto Karadže, Bugojno iz kog mjesta su poslana sporne poruke, niti je u vezi sa tim na valjan način provjeravan D.A., koji je potpisnik spornih poruka, osim što je svjedoku E.A. rekao da on nema mobitela. Kao pouzdana činjenica ne može se prema sudskoj praksi prihvatiti ono što je neko rekao ovlaštenoj službenoj osobi, nego se u vezi sa tim treba uzeti valjana na propisan način izjava sukladno članu 234. stav 3. ZKP FBiH, što prema stanju spisa u konkretnom nije bio slučaj.

Nadalje, prema zaključku prvostepenog suda proizilazi iz Potvrde o privremenom oduzimanju predmeta PU Bugojno br 02/4-2-31/20 od 15.07.2020. godine da je prvostepeni sud utvrdio da je crni mobilni aparat SAMSUNG DUOS IMEI brojeva 359241/09/944112/0 i 359242/09/944112/08 crne boje broja SIM kartice ... (dakle kartica uopšte nije ona o kojoj se govori u optužnici) privremeno oduzet od lica A.K. dana 15.07.2020. godine koji ga je i predao dobrovoljno što je utvrđeno i uvidom u žutu kovertu koja je sadržavala taj mobilni telefon i spornu SIM karticu umetnutu u isti. Iz takvog stanja stvari ne stoji prigovor iz žalbe da je iskaz svjedoka E.A. sukladan spomenutom Izvještaju BH Telecom, čak nasuprot tome, po stavu ovog suda su tvrdnje tog svjedoka u suprotnosti sa stanjem materijalnih dokaza ne samo spomenutog Izvještaja, nego pogotovo sa spomenutom potvrdom o privremeno oduzetim predmetima (mobitela) od optuženog A.K. Prema stanju spisa sporni mobitel sa kojeg su slane sporne poruke nije ni pronađen, a time ni vještačen. Ova utvrđenja i zaključci prvostepenog suda nisu dovedeni u sumnju paušalnim žalbenim suprotnim tvrdnjama, a ono što žalba iznosi, bez argumentovanih dokaza su samo pretpostavke.

Na temelju takvog stanja spisa i ponuđenih dokaza od nadležnog tužioca, na kome je teret dokazivanja svih odlučnih činjenica navedenih u optužbi, pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi u konkretnom slučaju, zaključuje da nema dokaza da je baš optuženi A.K. poslao sa svog ili bilo kojeg drugog telefona poruku navedenog prijetećeg sadržaja oštećenom H.A., jer sa potpunom sigurnošću, van svake razumne sumnje, nije mogao utvrditi postojanje okolnosti koje su navedene u činjeničnom supstratu potvrđene optužnice, te time počinili krivično djelo za koje se tereti, pa je poštujući princip „in dubio pro reo“ (u sumnji u korist optuženog) propisan članom 3. stav 2. ZKP FBiH, po kojem činjenice koje idu na teret optuženog moraju biti sa sigurnošću utvrđene za razliku od činjenica koje idu u korist optuženog, a koje se uzimaju kao utvrđene čak i onda kada su samo vjerovatne, pa je upravo zbog toga, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud u pobijanoj presudi, pravilno primijenio taj princip te na temelju odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH,

optuženog A.K. oslobodio od optužbe, na koje propise pravilno se poziva u pobijanoj presudi. Kako ovaj konačni zaključak iz te presude, istaknutim paušalnim žalbenim prigovorima izjavljene žalbe tužioca, nije uopće doveden u sumnju, zbog čega se u konkretnom slučaju, izjavljena žaba tužioca kao neosnovana i nije mogla uvažiti.

Na temelju izloženog, a cijeneći i ostale navode iz žalbe, ovaj sud je po članu 328. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Slađana Dujo,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.